

— Почакай ме тукъ, докато намѣря мѣсто у нѣкои наши роднини.

И той тръгналъ да търси къщитѣ на тѣхнитѣ роднини и познати. Но никжде нѣмало за тѣхъ мѣсто. Въ тоя моментъ всички ги били забравили и изоставили. Съ едвамъ скривани сълзи въ очитѣ старецътъ Йосифъ се върналъ при Мария. Тя доловила мжката му и се помжчила да го утеши макаръ че сама била много уморена и имала нужда по-скоро да си отдѣхне отъ дъл-

Рубенс

Всрѣдъ ангелитѣ

гия и мжчителенъ пжтъ. Тогава Йосифъ си спомнилъ за една пещера край Витлеемъ, въ която прибирали крави, овци и ослета. И тѣ побързали да се подслонятъ въ нея, понеже вече било доста късно.